

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația :
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Cuvântarea I. P. Sf. Patriarh Miron
la încheierea Congr. Naț. Bis. ***
2. Cuvântarea I. P. Sf. Patriarh-Regent
Miron la desc. Congr. Naț. Bis. ***

3. Predică rostită la Radio Pr. Manca Popescu
4. Cronica Internă N. Cazacu
5. Proiectul Regulamentului Cor. Bis. ***
6. Parohii vacante ***

CUVANTAREA

I. P. Sf. Patriarh Miron la încheierea Congresului Național Bisericesc,
21 Noembrie, 1929.

Trebue să vă mărturisesc, că în toiul grijilor multiple, cari apasă umerii mei eră pe-acî să uit, ceea ce ni-a reamintit oratorul Dv., că precis astăzi—la praznicul „Intrării în biserică”—se împlinesc 20 ani, de când—în foarte grele împrejurări, dar cu multă însuflețire românească—am fost ales episcop al eparhiei Caransebeșului, pe care în curs de 10 ani—precum bine știu toți Ardelenii și mai ales colaboratorii mei deacolo și deatunci—am condus-o cârmuind naia bisericeii și mai ales a instituțiilor noastre culturale cu mari încordări și zbuciumări sufletești prin valurile atît de viroase dintre Scyla și Caribda așa, încât cu toate draconicele legi școlare ale Ungurilor abia 2-3 școale primare ale mele nu le-am mai putut salva.

Dacă reprivesc din acest privilegiu, nu numai asupra activității mele de ierarh, ci

peste tot asupra activității mele de aproape 40 ani pe tărâmul obștesc, vă declar liniștit, că am conștiința deplin împăcată, că ori unde am slujit și ori unde m'a așezat voia lui Dumnezeu n'am trăit înzadar. Arhivele slujbelor ce le-am avut sunt o mărturie documentară a muncii mele și a succeselor ei. Munca grea n'am părăsit-o nici atunci, când am ajuns în situații de stăpân-poruncitor — ci pe lângă poruncile date altora—am rezolvat însumi cele mai grele chestiuni. Dealtcum munca trebue să fie îndatorire de căpetenie a oricărui creștin și om.

Având această conștiință liniștită, n'am așteptat răsplată din nici o parte.

Și dacă, Măritul Congres a găsit bine-venit acest prilej de a-mi descoperi recunoștința sa, ca a celei mai înalte corporațiuni a bisericeii noastre, și a ne asigura

de alipirea și dragostea credincioșilor ei, aceasta o consider de cea mai valoroasă răsplată a muncii mele de până acum.

Deși răsplată n'am așteptat, totuș bunul Dumnezeu și națiunea română au răsplătit munca mea cinstită și încordată și calitățile mele personale preste orice așteptare, ridicându-mă chiar la 2 înălțimi, la cari nici în vis nu m'am gândit. Dar oricât de apreciable ar fi fost aceste calități și vrednicii, eu consider, că s'au răsplătit prin mine și vredniciile neresplătibile ale acelor multe milioane, pe cari le reprezintă cu biserică și credincioși.

În conștiința acestei țări, Vă rog să nu vă descurajați de cazurile expuse cu îngrijorare de unul din membrii acestui Congres, profesorul Dr. Silviu Dragomir. La cele expuse de D-sa, eu vă dau sfatul a evita tot ce în mod nejustificat ar provoca neînțelegeri confesionale cu celelalte confesiuni neortodoxe și mai ales și cu frații uniți.

Biserica noastră a fost totdeauna tolerantă și noi dorim ca România, care n'a cunoscut lupte religioase în stil mare, nici cu străinii nici cu alți români, să fie ferită și pe viitor de frecări confesionale, mai ales când avem toată trebuința de consolidarea încă proaspătă a întregirii ei. Dar dacă nu toți fiii țării ar înțelege aceasta, și din vr'o parte demnitatea și drepturile bisericii noastre ar fi atinse și aceasta s'ar dovedi prin anchete oficiale imparțiale, atunci datorința inherentă calității mele de creștin ortodox și de patriarh al bisericii mele, m'ar îndemna să mă cobor alături de toți ierarhii în mijlocul turmei, căci atunci — când turma este amenințată, arhipăstorul ei trebuie să fie în mijlocul ei. Și atunci cu toți împreună vom ști să apărăm demnitatea acestei biserici, al cărei duh este întreg în fibrele etnice ale neamului, fiind conștii, că cine apără biserica noastră și interesele ei, acela apără însăși țara.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh-Regent MIRON

la deschiderea congresului național bisericesc din 18 Noemvrie 1929.

Mărit Congres,

Când Măritul Congres al Patrarhiei Române se întrunește pentru I-a dată după moartea în veci regretatului nostru Rege Ferdinand I, cuvine-se ca gândul nostru să se îndrepte spre mormântul încă proaspăt dela Argeș, unde — alături de marii înaintași — se odihnește Domnitorul, care a înscris cele mai strălucite pagini în istoria neamului. Ca făuritor al României întregite, faptele de glorie ale Lui și ale neamului au avut înrâuriri adânci asupra tuturor așezămintelor fundamentale ale țării, cari au trecut toate prin prefaceri epocale, înălțându-se și întărindu-se.

Organizarea unitară a Bisericii ortodoxe — până atunci frântă în organizări provinciale răzlețe — încă, s'a desăvârșit în zilele Lui.

Cu mult interes mă întreba mereu de stadiul lucrărilor acestei vitale chestiuni, dând

povește și intervenind pentru armonizarea vederilor contrarii și pentru contopirea lor într'o singură forță duhovnicească, atât de necesară pentru interesul țării și al neamului, cât și pentru mântuirea credincioșilor lui. Această operă epocală a încununat-o cu Patriarhatul Român, oferind la învestirea titularului toată strălucirea Regală.

Biserica îi va păstra și cultiva — pentru tot ce s'a făcut de El și sub El și de nemuritorii săi colaboratori — o vecinică pomenire.

*

O adâncă durere a cauzat țării și bisericii noastre și neașteptata moarte a Înaltului Regent Gheorghe Buzdugan, un distins cetățean și fiu al bisericii, care după o muncă devotată de suprem magistrat — a depus în curs de 2 ani mult zel, pricepere și mai ales vaste experiențe juridice întru conducerea

țării, alături de colegii săi din Inalta Regență. Țara și biserica îi vor păstra o bună amintire.

*

Mărit Congres,

Noua lege de organizare a bisericii, din care a ieșit și acest congres, a început a se aplica la finea anului 1925. Deci trei ani de existență a legii sunt mult prea puțin, pentru ca dispozițiile și duhul economiei ei să prindă rădăcini suficiente și să intre în conștiința organelor bisericii și a credincioșilor ei.

La baza legii stau două principii:

Cel al *ierarhiei bisericești* adică: principiul, că puterea de-a învăța, de-a judeca și de-a guverna biserica vie, emană dela Christos și Sf. Apostoli și trece prin darul hirotonisirii asupra ierarhilor și dela ei în o anumită măsură la celalt cler, și *principiul constituțional* — cum s'ar zice azi — al democrației credincioșilor majoreni.

Aceste două principii — cari par ca doi poli opuși — la prima vedere nu-i ușor a le împăca. Trebuie timp și experiențe până să se croiască drumul armonicei conlucrări, stabilindu-se bine cercul de competență al organelor și membrilor, care constituie biserica vie, ca să știe clerul, cum are să *conducă* — ca factor de drept în cârmuirea bisericii — iar mireni în ce direcție au și datorința și posibilitatea a *contribui* — prin munca lor și pregătirea specială — la progresul bisericii și a instituțiilor ei.

Deci nu-i mirare, că mai ales acum — la începutul vieții unei noi organizări a bisericii — acești factori se ciocnesc în năzuințele lor. S'au ivit cazuri, că preoții n'au voit și au tot târăgănat a preda administrarea averii parohiale consiliului și adunării parohiale; alții au refuzat convocarea acestor corporațiuni. De altă parte episcopii s'au considerat pe ei factori singuri competenți a dispune de averea parohiei, a încheia tranșacții, a contrage împrumuturi de milioane, a clădi case fără aprobare și fără hotărârea corporațiunilor în drept. În fine, s'au ivit cazuri, ca mireni să facă pe convocatorii corporațiunilor parohiale și să încerce a aduce hotărâri legale, fără preot, factorul ierarhic de drept.

Asemenea abateri dela lege și statut nu pot să fie, decât: ori o necunoștință a legii,

ori rezultanta intereselor lătrualnice și personale, cari îi îndeamnă pe unii să apuce pe căi greșite și ilegale.

Credem însă, că — în măsura ce ținta preocupărilor factorilor, chemați a conduce și susține biserica va deveni exclusiv *binele obște* — conlucrarea armonică a clerului cu poporul își va croi și consolida o alvie normală, cum au mai fost în veacurile de glorie ale bisericii și cum este deja în alte părți.

*

În scopul acesta biserica trebuie să se îngrijească, ca clerul ei să primească tot mai mult o pregătire temeinică — evanghelică — iar credincioșii prin educație să aibă o mentalitate cât mai altruistă.

Dar în scurtul timp de trei ani nu s'a putut aplica legea destul de repede în vechiul Regat și din motivul, că eparhiile erau ele însele slab organizate în vederea unei vieți autonome, întrucât abia aveau câte un director și subdirector și câțiva funcționari, aproape toți cu alte slujbe principale. Deci era înainte de toate nevoie, ca înseși centrele episcopice să se organizeze mai întâi cu consilierii-referenți și slujbași suficienți și bine retribuiți, cari la rândul lor să conducă constituirea noilor organe din eparhie, executând dispozițiile episcopilor lor.

În această privință centrele episcopilor din vechiul Regat au făcut în cei trei ani progrese foarte mari. Pretutindenea se desvoltă activitate febrilă; și viața centrală își resfiră razele sale de îndemn și de chemare la muncă nouă în tot cuprinsul eparhiei. Cine știe ce a fost la eparhii și ce este, trebuie să dea mulțumită lui Dumnezeu, de ce s'a făcut. Munca este mulțumitoare mai ales în raport cantitativ; iar calitatea se va ridica mereu în măsura, în care vor ajunge la centre clerici și funcționari deplin pregătiți, care să-și dedice *energia întreagă unei singure slujbe*, ale cărei nevoi și îndatoriri să le studieze și aprofundeze cu răgaz, ca să știe afla și recomanda cele mai ducătoare la scop căi și mijloace. Buna cârmuire a bisericii este condiționată de întărirea centrelor episcopice. În vechiul Regat trebuie continuat și în viitor a face tot ce e posibil pentru a le întări în toate privințele.

În Basarabia și Bucovina exista o organizare mai bună a centrelor eparhiale și mijloace suficiente, încât aplicarea noii legi s'a

putut face în condiții mai ușoare. Iară episcopii din Mitropolia Ardealului și-au adaptat — tot fără greutăți — organizarea lor la dispozițiile organizării noi, care era inspirată tocmai de organizarea existentă în acea mitropolie.

Dar, și în vechiul Regat, în parohii, noua organizare se generalizează tot mai mult, încât sperăm, ca în curând să devie pretutindeni fapt împlinit din punct de vedere formal; și cu timpul să desvolte și în fond o activitate plină de succes. Și până acum sub raport economic s'au făcut progrese frumoase; iar la unele biserici cu avere, rezultatele sunt uriașe: veniturile lor anuale s'au urcat la milioane. Aceasta dă preoților posibilitatea să dea mai multă atenție misiunii pastorale, să se pregătească pentru ea și să crească tot mai mult numărul preoților apreciați și mult stimați de credincioși pentru munca lor evanghelică.

Dar față de însălbătecirea moravurilor de după război și de sporirea atâtor curente subversive și distrugătoare atât pentru biserică cât și pentru stat și față de intensitatea propagandei, a marilor mijloace și a sprijinului, de care dispun, numărul preoților noștri — deplin pregătiți pentru misiune în împrejurările schimbate și înrăutățite — este încă mult prea mic.

Sporirea lor este cea mai vitală problemă pentru viitorul bisericii noastre. Ea este chemată a umple *fondul organizării noi*, care este numai un simplu cadru. În scopul acesta Sf. Sinod — ca factor competent în materie de învățământ teologic — lucrează la alcătuirea proiectului de lege pentru trecerea tuturor institutelor teologice din eparhii în administrarea și conducerea bisericii și pentru îndatorirea tuturor elevilor a face mai temeinice studii mai ales de aprofundare a Sf. Scripturi și de propovăduire a ei și de misiune pastorală și a primi o educațiune mai bisericească și mai strictă. În această privință se cere încă o muncă uriașă.

Această nouă organizare a școalelor teologice reclamă și o simțită sporire în corpul profesoral al Seminarilor noastre a elementelor cu pregătire *superioară-teologică*. Și — cum răsăritul ortodox trece prin grea criză și în privința școalelor de teologie, căci vestitele Academii teologice din Rusia cu profesori savanți și cu reputație mondială nu mai există, iar bogata literatură teologică

grecească din epoca de cea mai înaltă glorie a creștinismului peste tot este prea puțin accesibilă pentru un număr mai mare de tineri, care nu cunosc limba — atât eu cât și ceilalți mitropoliți ne-am creat bune legături în Apus, unde biserica are vre-o 25-30 tineri, cari în diferite centre de înaltă cultură — ca Montpellier, Paris, Strasbourg, New-York, Varșovia, Atena, etc. — își complectează cultura generală și teologică. Și sperăm, că cele văzute și experiate la bisericile acelor țări le vor fi de bun folos pentru a spori numărul profesorilor buni dela institutele teologice și cu toții împreună să ne dea pentru *toate* parohiile un cler la înălțimea misiunii și apt pentru munca pastorală, ce devine tot mai grea.

Avem nădejdea fermă, că din partea ministerului de cari aparțin cultele, vom avea întreg ajutorul pentru această transformare a seminariilor.

Spiritul organizării noi a bisericii a contribuit și la slăbirea procedurii atât de păgubitoare pentru interesele bisericii; ca la fiecare schimbare de guvern să se înlocuiască și organele administrației bisericești după considerentele politice de partid. Cazurile ce se mai ivesc — sperăm — vor înceta cu totul, încât preoții vor căuta ei înșiși să înainteze la locuri mai bune pe baza meritelor lor pastorale, iar nu prin intervenții politice. Cum însă fruntașii conducători ai vieții publice de sus până jos sunt spre fericirea noastră și credincioși ai bisericii și membri în toate corporațiunile ei, este imposibil de așteptat, ar fi chiar nefiresc, ca ei să se dezintereseze de fețele bisericești cari au să ocupe slujbe în biserică. Dar odată deșteptată în toți dorința lor de-a înălța biserica, aceasta îi va îndemna să aibă tot mai mult în vedere *binele instituției*. Astfel organele bisericești vor ieși de sub influența intereselor lătrualnice, uneori chiar personale, vor sta departe de patimile luptelor politice care, adeseori degenerază și compromit în fața credincioșilor calmi și rezonabili pe cei ce au frumosul nume de „părinte“ al tuturor, chemați a predica pacifica conlucrare a fiilor țării pentru progresul ei, iar nu a se pune în fruntea certelor și a le alimenta.

Desigur nici preoților, cari sunt din clasa intelectualilor conducători, nu li se poate discuta dreptul cetățenesc de a-și forma con-

vingeri cu privire la rostul vieții politice și la necesitățile vitale ale țării. Ei pot să-și activeze în slujba acestor convingeri, cari însă trebuie să fie călăuzite totdeauna de spiritul învățăturilor evanghelice, potolind patimile, netezind asperitățile și închegând rândurile tuturor credincioșilor, și îndrumându-le a sprijini munca oricărui guvern dinastic și cu caracter românesc spre înfăptuiri bune și patriotice, căci numai pe calea iubirii creștinești se pot dura lucruri trainice și nu mai pe această cale vor merge cetățenii spre mulțumirea vremelnică, iar credincioșii bisericii spre calea mântuirii.

Folosesc această ocazie de a mulțumi tuturor onoratelor guverne, care s'au succedat la conducerea țării în ultimii 10 ani, pentru însemnatele ajutoare materiale, ce le-au făcut în grele împrejurări economice pentru întărirea bisericii noastre; și sperăm a ne bucura și pe viitor de toată sollicitudinea, ca — sporindu-ne și ridicând nivelul așezămintelor bisericești — și biserica să poată în măsură tot mai mare contribui nu numai la mântuirea credincioșilor ei, ci și la consolidarea și propășirea țării, ai cărei cei mai devotați fii ai ei au fost în trecut și vor fi și în viitor credincioșii bisericii noastre.

De încheere, atrag binevoitoarea luare aminte a măritului congres asupra unei probleme a bisericii noastre, a cărei înfăptuire nu mai suferă nici o amânare. E vorba de o ramură puternică și de mare folos a fiilor bisericii și neamului nostru, de cetățenii țării, cari trăesc în America.

Aceștia sunt administrați bisericește dela început de Mitropolia dela Sibiu cu mari greutăți, cauzate de marea îndepărtare și agravate prin relele încuibate acolo în cursul războiului mondial, când orice legătură cu ei s'a rupt. În cuvinte de o duioșie și durere sfâșietoare ne arată, cum unii au trecut în șirul sectelor, alții au fost cuprinși de valurile comuniste: iar tineretul în mare parte — ne având școale românești — nu mai are simț pentru rostul bisericii părinților lor, cari cu durere în inimi văd, cum încep a se îneca în marea cea mare a străinismului, din lipsa unei superiorități duhovnicești și culturale românești, care să-i închege și conducă direct.

Reprezentanții fruntași-clerici și mireni ai acestor români, oțeliți de munca aspră ce caracterizează pe Americani, și înbogățiți cu

experiențe de mare folos practic, care numai în America se pot câștiga, întruniți în congres bisericesc la 27 Aprilie 1929, cer cu ultima insistență un *Episcop*. Sf. Sinod a decis încă în anul 1925, în principiu instituirea unui *Episcop* acolo. Dar înfăptuirea e pendentă dela aflarea mijloacelor.

Când țara susține — și eu nu zic că face rău — din bugetul său cu un lux de organizare și de personal episcopii minoritare mici de tot — una abia are 25—30 parohii — și cari — înainte de a deveni membre ale statului Român — se susțineau exclusiv din enormele averi proprii: — cum vom mai putea justifica înaintea conștiinței românești? — că nu auzim strigătul de durere al celor ce sunt os și sânge din trupul Românismului și la ai căror reprezentanți, înfășurați în culele tricolorului român, — nu de mult ne-am uitat în București și la Alba-Iulia cu lacrimi de părintească iubire — în ochi?

Fac un apel călduros către înțelepciunea membrilor acestui congres, unde se află distinși și valoroși fruntași ai vieții de Stat să ne indice căile spre grabnică realizare a justei dorinți a acestor frați îndepărtați, dar încă cu ochii îndreptați spre Patria mamă, găsind mijloacele — poate numai pentru un anumit period de timp — de susținere a unui *Episcop* pe șama Românilor din „partibus infidelium“, și în deosebi din Statele Unite ale Americii și Canada. O supremă datorință a Românismului este și aceea, ca să nu pierdem nici un singur fiu, ori unde s'ar afla el.

Salutându-vă pe toți cu patriarhicești binecuvântări și — dorindu-vă succes la muncă pentru progresul bisericii — declar deschisă sesiunea ordinară a congresului Patriarhiei Române.

AU APARUT :

„CARTEA DE RUGĂCIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL“. 150 pag. Format obicinuit, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICĂ DE RUGĂCIUNI“, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsufa de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă; Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL“

PREDICA

Rostită la Padio în ziua de 17 Noembrie 1929.

Vie împărăția Ta
(Mat. VI. 10)

Iubite Frate,

„Tatăl nostru, carele ești în ceruri; sfințească se numele Tău; *vie împărăția Ta...*“. Dumnezeu e Tatăl nostru. Locuința Lui e în ceruri, în înțelesul că nimic pământesc și trecător nu se află în ființa sau lucrarea Lui. Dar, ca Cel care e Sfânt și izvor de sfințenie pentru tot ce e creiat de El, Dumnezeu-Tatăl își are locuința și pe pământ, în mijlocul omenirii, care fără de El nu poate avea pace. Cum e în ceruri și în ce fel numele Lui e sfânt în sine și sfințit de noi, vi s'a spus în predicile anterioare. El e Împăratul cerurilor, adică al lumii spirituale — al îngerilor — și e „Sfântul Sfinților“, cum așa de frumos îl numește poporul în cântecele colidătorilor săi. Dar Dumnezeu-Tatăl este și împăratul pământului, adică al omenirii. Deaceia Mântuitorul ne învață, în această rugăciune domnească, să ne rugăm zicând: „*Vie împărăția Ta*“.

Iubite Frate,

Nu pot începe vorbirea mea despre împărăția lui Dumnezeu, fără a-ți atrage luarea aminte asupra stării de fapt în care ne găsim astăzi.

Ai tu convingerea că trăești, în timpul de față, în împărăția lui Dumnezeu? Găsești, măcar, oarecari semne, cari ți-ar spune că puterea lui Dumnezeu e într'adevăr lucrătoare și cuvântul Lui stă deasupra, în lumină vie, ca cel din care se inspiră lumea în acțiunile ei și se conformează lui? Se poate vorbi astăzi despre o împărăție a lui Dumnezeu, în vârtejul amețitor al tuturor patimilor și încercărilor imense de a face să triumfe materia asupra spiritului? Într'o vreme ca aceasta, când minciuna își are atâția slujitori, când egoismul se îmbracă în podoabe tot mai strălucitoare și găsește drum deschis oriunde; într'o vreme când educația și instrucția tineretului înseamnă posibilități noi de a străbate prin

vieață fără nici o considerațiune pentru ceea ce e moral și religios, deci fără considerațiune la ceea ce e veșnic și dumnezeesc în ființa omenească; într'o vreme ca cea pe care-o trăim, când cuvântul nu mai are alt preț decât acela al sunetului în care e investmântat, fără să se mai caute izvorul din care e pornit: inima; într'o vreme când tendința tuturor e stăpânirea asupra altora prin puterea banului și a ademenirilor de tot felul —; într'o vreme când bisericile sunt goale, iar tribunalele și pușcările pline; când sufletele trag să moară pe măsură ce pungile se umplu — fără îndoială că e greu de vorbit despre împărăția lui Dumnezeu.

Și cu toate acestea, te rogi, iubite ascultător, să „*vie împărăția lui Dumnezeu*“; sau simți oarecare satisfacțiune când guvernanta a învățat pe drăgulașul tău copilaș să spună pe dinafară rugăciunea „*Tatăl nostru*“.

O! Câtă răspundere ți-ai luat în fața lui Dumnezeu, când ai zis: „*Vie împărăția Ta*“! E aci o dorință a ta. Și nimeni nu-și exprimă o dorință, fără ca mai întâi să-i cântărească greutatea și să socotească toate posibilitățile de realizare. Când ți-ai exprimat dorința de a avea un lucru oarecare: o casă, o moșie etc., te-ai și gândit la suma de care ai nevoie. Iar dacă nu ai toți banii, ai plănuit un împrumut de care te vei scăpa cu timpul și fără nici o tulburare. Mai pre sus de orice dorință e aceasta cuprinsă în cuvintele: „*Vie împărăția Ta*“. Nu există alt obiect mai prețios al dorințelor noastre ca împărăția lui Dumnezeu. O dorești, o chemi, o cauți cu nerăbdare, dar o aștepti să vie, dacă s'ar putea, așa ca din senin. Nu faci nimic pentru a înlesni venirea acestei ferice stări de lucruri, în care, cu siguranță că te-ai dori. Căci cine, într'adevăr, n'ar dori o vieață atât de bogată și aleasă, ca aceea pe care o presupune împărăția, adică stăpânirea lui Dumnezeu asupra oamenilor! Dacă Dumnezeu ar fi Stăpânul tău, de fapt, nu numai formal, atunci adevărul, dreptatea, iubirea, nădejdea, ajutorarea și înfrățirea tuturor laolaltă, bunăvoință a inimii și aplicarea la muncă rodnică ar fi tot atâtea

realități și puteri în făgașul cărora s'ar scurge viața tuturor, în tot momentul.

È o greșeală fundamentală și cu totul anticreștină a socoti că numai după moarte poate fi vorba de o împărăție a lui Dumnezeu. Cine nu începe a trăi în această viață pământească ca un cetățean al împărăției lui Dumnezeu, nu se va împărtăși nici după moarte de bunurile și binecuvântările ei. Primul cuvânt cu care-și începe Mântuitorul activitatea Sa publică este acela pe care, cu un moment mai înainte îl grăise și Ioan Botezătorul: „Pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția cerurilor“. Da, în momentul, în care Iisus își găsește loc lângă tine, te-ai apropiat de împărăția lui Dumnezeu. Iar dacă-L primești ca pe Mântuitorul sufletului tău, atunci împărăția lui Dumnezeu nu mai este afară de tine, a trecut dintr'o stare de fapt exterioară într'o stare de fapt interioară: împărăția lui Dumnezeu este în tine însuși. Printr'un șir de pilde, curate ca aurul lămurit și luminoase ca raza de soare, Mântuitorul ne descoperă taina viețuirii în împărăția lui Dumnezeu. În pilda semănătorului și a neghinelor ne arată origina ei: a ieșit semănătorul să semene sămânța sa... dar odată cu grâul bun au răsărit și neghine. Dumnezeu seamănă și astăzi cuvântul iubirii și înțelepciunii Lui. Evanghelia se vestește și-i poate afla cuprinsul mântuitor oricine. Dacă n'o ascuți și n'o primești cu inima, cum va începe împărăția lui Dumnezeu în tine?

În pilda grăuntelui de muștar și a aluatului, Mântuitorul ne vorbește despre chipul de dezvoltare al împărăției lui Dumnezeu în omenire. Cine a primit cuvântul lui Dumnezeu crește în puterea din afară ca și planta de proporțiuni uriașe răsărită din sămânța de muștar atât de mică; dar crește mai ales în puterea lăuntrică, devenind statornic și neabătut dela calea lui, nesupus influențelor rele din afară și folositor altora, ca și o pâine frământată cu aluat. În pilda comorii ascunse în pământ, pentru care negustorul vinde tot ce are ca s'o dobândească cu țarină cu tot și a drahmei pierdute, Iisus arată chipul în care putem găsi împărăția lui Dumnezeu. De e nevoie deslipește-te de tot ce ai ca să poți câștiga acest bun veșnic și nu pune capăt nicio-

dată oboselii de a o găsi. În alte pilde ne arată calitățile ce se cade să avem pentru a ne putea folosi de acest dar mare al împărăției lui Dumnezeu. Trebuie să fii nevinovat și smerit ca un copil; gata a acorda iertare aproapelui tău ca stăpânul care iartă pe-o slugă de-o datorie de 10.000 talanți; dovedind o adâncă înțelegere a vocațiunii ce ai și muncind din plăcerea de a munci și a spori lucrul spre slava lui Dumnezeu, ca parte din lucrătorii viei și răspunzând oricând la chemarea lui Dumnezeu, ceea ce e pilduit atât de clar în parabola nunții fiului de împărat.

În sfârșit în pilda judecății din urmă, când păstorul desparte pe oi de capre, ni se arată momentul culminant al împărăției lui Dumnezeu pe pământ și totdeauna desăvârșirea acestei stări, care pentru adevărați creștini înseamnă fericire veșnică în împărăția cerească.

Iubite Frate,

Acesta este obiectul celei de a treia cereri din rugăciunea domnească „Tatăl nostru“. El se cere înfăptuit de fiecare în parte, pentru a-și descoperi frumusețile sale neasemănate și a arunca puternice și înviorătoare raze de lumină pe câmpul larg al vieții și în raporturile dintre oameni. Înăptuirea împărăției lui Dumnezeu nu-și arată punctul său de plecare în schimbarea unor lucruri din afară, ci într'o înnoire sufletească. Întâiu inimi pline de iubirea lui Dumnezeu, suflete învăpăiate pentru Hristos și întraripate de năde dea că tot ce a spus El se va împlini, — întâiu om nou după chipul lui Hristos, cel ce s'a răstignit pentru noi pe crucea Golgotei, și apoi dreptate socială, adevăr în judecățile și luptele publice și rânduială socială corespunzătoare nevoilor vi ale obștești.

„Din prisosința inimii grăește gura. Omul cel bun din comoara lui cea bună scoate afară cele bune, pe când omul cel rău din comoara lui cea rea scoate afară cele rele“. (Mat. XII 34—35). Caută în aceste cuvinte taina venirii împărăției lui Dumnezeu pe pământ și roagă-te din inimă, împreună cu mine: *Doamne, vie împărăția Ta. Amin.*

Pr. MANEA POPESCU

CRONICA INTERNA

Sesiunea Congresului Național Bisericesc

18—21 Noembrie, 1929.

În zilele dela 18 până la 21 Noembrie, a. c. Congresul Național Bisericesc, această „Corporațiune centrală reprezentativă a întregii Biserici ortodoxe române“ și-a ținut sesiunea ordinară. În conformitate cu Legea de organizare a Bisericii, sesiunile ordinare ale Congresului Național Bisericesc se țin din trei în trei ani și au ca scop studierea și rezolvarea problemelor administrative, culturale și economice ale Bisericii ortodoxe române.

Congresul e compus din câte șase reprezentanți ai fiecărei eparhii, doi clerici și patru mireni, delegați de adunările eparhiale. La aceștia se adaugă membrii Sf. Sinod, ca membrii de drept în Congres.

Congresul are căderea să stabilească norme obligatorii pentru întreaga Biserică, fiind în acelaș timp forul competent chemat ori de câte ori se simte nevoia să sprijine și să apere interesele superioare ale Bisericii de Stat.

Sesiunea de anul acesta a Marelui Congres eră așteptată cu un interes deosebit de întreaga Țară. Probleme mari, atât de ordin special bisericesc, cât și de ordin național românesc cereau o rezolvare înțeleaptă și urgentă. În acești trei ani, câți au trecut dela sesiunea precedentă a Congresului, o mulțime de lucruri s'au schimbat în viața noastră de stat și pentru că viața poporului nostru este astfel organizată că mersul afacerilor politice ale Țării are o imediată și puternică repercusiune în domeniul Bisericii — și putem afirma, fără greșală și procesul invers — „corporațiunea centrală reprezentativă a întregii Biserici ortodoxe române“ avea să fie sesizată de o mulțime de chestiuni în legătură cu aceste schimbări.

Și într'adevăr, în cele patru zile de ședință a Congresului, au fost rând pe rând desbătute cu egală pasiune de către toți membrii prezenți: 1) chestiunea desființării Ministerului Cultelor și Artelor; 2) chestiunea salarizării preoților; 3) chestiunea subvențiunii acordate de guvern bisericilor minoritare în raport cu cea acordată Bisericii

ortodoxe; 4) chestiunea școalelor confesionale etc.

Deschiderea Marelui Congres a fost precedată de un Te-Deum în Catedrala Sf. Patriarhii în prezența membrilor Congresului. Indată după aceasta, cu încrederea că Sf. Duh, invocat să prezideze și să sfințească activitatea ce avea să se desfășoare, va lumina mintea și va purifica inima fiecăruia dintre membrii acestei înalte corporațiuni, ca să nu cugete și să nu simtă decât ceea ce este bine și folositor pentru Biserica Neamului, întreaga asistență a trecut în Palatul Adunării Deputaților. Se cădea ca desbaterile acestei „cele mai înalte corporațiuni de caracter parlamentar“, cum va fi definită în cursul ședinței această Adunare, să aibă loc în acest edificiu în care s'au luat atâtea mari și nobile hotărâri cu privire la viața Poporului nostru Românesc.

Și deschiderea acestei sesiuni s'a făcut cu toată măreția și strălucirea ce se cuveniau. La orele 12, în această zi de 18 Noembrie, I. P. Sfințitul Patriarh al Țării pătrunde sub bolta Parlamentului, precedat de un lung cortegiu de clerici. În momentele acelea, gândul tuturor se va fi dus, cu siguranță, la epoca de glorie a întregii Biserici ortodoxe, când marii patriarhi bizantini mergeau înconjurați de multă pompă, să binecuvinteze lucrările lumenatelor soboare. Ca și atunci, în ziua asta și la adunarea de față aveau să se lămurească chestiuni interesând viața religioasă și bisericească a unei mari comunități creștine.

Această conștiință a importanței Marelui Congres precum și această impresie de măreție pe care o producea asupra tuturor mărita adunare prezidată de Patriarhul Țării vor fi determinat în mare măsură pe Clericii de mir să ceară cu insistență de a se lua inițiativa unui nou sobor ecumenic. Cât de legitimă dorință de a vedea reînviind slava și puterea Bisericii adevărate a lui Iisus Hristos! Căci El, capul nevăzut, dar atotputernic și sigur, n'așteaptă decât ca noi să ne adunăm cu toții întru numele Lui, pentru ca să vie numai decât în mijlocul

nostru spre a ne conduce și lumina în mod din ce în ce mai simțit, mai evident și mai complet.

Dar să păstrăm Congresului nostru porțiile sale reale, fără a renunța, desigur, la dorința noastră sfântă.

I. P. Sfințitul Patriarh a deschis sesiunea aceasta — după citirea celor câteva cuvinte ale Mesajului Regal, de către D-l Secretar de Stat al Cultelor, Valeriu Moldovanu — rostind cea mai frumoasă, cea mai simțită și mai înălțătoare cuvântare ce se poate auzi dela un arhipăstor închinat cu toată ființa lui operii de conducere pe calea mântuirii a credincioșilor săi.

Nimic n'a fost trecut cu vederea de Șeful Bisericii Române din ceeace se raportă la binele și fericirea fiilor acestui neam. Această cuvântare constituie cel mai mare program de lucru pe care și-l poate propune o Biserică conștientă de originea și tradițiile ei precum și mai ales de rolul ei în această lume. Cititorul găsește cuvântarea I. P. S. Patriarh în corpul revistei de față.

După această cuvântare, ascultată cu cel mai viu interes de întreg Congresul, Adunarea și a început executarea programului fixat pentru această sesiune. La apelul făcut, s'a constatat că din 31 episcopi, 28 erau prezenți, ceeace dădea congresului autoritate deplină de a lua hotărâri definitive. S'au citit apoi numele membrilor noui aleși în locurile devenite vacante prin moarte, demisie sau invalidare iar în ședințele ulterioare s'a făcut și validarea lor.

Dar, precum am spus la început, sesiunea aceasta a Congresului Național Bisericesc avea să fie agitată, prin aducere în discuție a câtorva chestiuni de o arzătoare actualitate.

Astfel, din prima zi chiar, a fost pusă chestiunea desființării Ministerului Cultelor. D-l Deputat Oct. Goga, cel dintâiu, a făcut o propunere Marelui Coegres de a protesta pe lângă Înaltă Regentă și Primul-Ministru împotriva desființării Ministerului Cultelor, desființare care „înseamnă, în mod logic, reducerea influenței acordate bisericii în viața de Stat, coborârea problemelor religioase depe primul plan al preocupărilor de guvernământ, ruperea cu trecutul ortodox, declararea chestiunii bisericești ca o chestiune neglijabilă și deci o radicală schimbare de concepție în politica noastră de Stat“.

În urma acestei propuneri, Congresul a și ales o comisiune de 3 clerici și 6 mireni care să studieze chestia desființării Ministerului Cultelor. Cei aleși au fost: I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, I. P. Sf. Nectarie al Bucovinei, Păr. Lupaș; D-nii: Al. Lapedatu, V. Goldiș, I. G. Duca, Oct. Goga, Dr. C. Angelescu și Dobrin.

Această Comisiune, la rândul ei a ales trei membri din sânul ei pentru a prezenta protestul Congresului Bisericesc la Autoritatea supremă a Statului, care a făgăduit că va rezolva în modul cel mai fericit această gravă chestiune.

O altă chestiune, deosebit de iritantă, a fost problema Salarizării Clerului. Asociația Clerului cu sprijinul hotărât al unei bune părți dintre Înalții ierarhi cerea ca în viitor, preoții să fie considerați ca funcționari ai statului și să li se plătească salarii onorabile, așa cum sunt tratați magistrații și ofițerii.

Și ca să se sublinieze dreptul preoților la recunoștința Statului, n'au lipsit vorbitorii. S'au distins în mod deosebit ca apărători ai aceste cauze: I. P. Sf. Ivan al Clujului, P. Sf. Vartolomeu al Râmnicului, precum și o bună parte din laicii distinși ce asistau, ca D-l Berceanu și alții.

Chestiunea se pune în mod delicat. I. P. Sf. Nicolae al Ardealului foarte gelos să nu se atingă întru nimic majestatea autonomiei Bisericii, pentru care, cum a afirmat D-l V. Golois, s'a muncit din răspuțeri timp de 7 ani, s'a ridicat cu tărie împotriva concepției că preotul ar fi un funcționar. Preotul este un misionar, care trebuie să fie desprins de toate elementele materiei, care sub o formă sau alta, ar putea să-l facă să întârzieze sau să-și negleze îndeplinirea misiunii sale.

Idealul Bisericii noastre e ca să ajungă să-și îndeplinească rolul ei sfânt, în mod liber, fără să fie aservită materiei.

În plus, eră o gravă chestiune de principiu, care se pune. Desideratele Clerului de a trece preoții în rândul funcționarilor Statului, amenințau însăși economia Legii de organizare a Bisericii, care prevede că Biserica se va îngriji ea singură de nevoile sale, iar acolo unde nu-i vor ajunge mijloacele, Statul va împlini cu ajutorul său, recunoscându-se prin aceasta debitor al Bisericii pentru bunurile secularizate în trecut.

După discuțiuni și precizări succesive și de o parte și de alta, I. P. Sf. Mitropolit al Ardealului a mărturisit în cele din urmă că preoții pot fi salarizați de Stat, numai că aceasta să nu fie socotită ca o situație de funcționarism. Legea de organizare a Bisericii urmărește distribuția proporțională a bunurilor, ceea ce ar face să înceteze inegalitatea provocată de plata de salarii egale la preoți cu venituri inegale.

Chestiunea a rămas să fie studiată mai pe larg de Consiliul Central Bisericesc, spre a se vedea ce soluție să i se dea.

În cursul discuțiilor, s'a atins și chestiunea subvenționării cultelor de către Stat. I. P. Sf. Mitropolit al Ardealului a accentuat nedreptatea comisă de guvern reducând pedeoparte subvenția Bisericii ortodoxe dela 5.000.000 lei cât fusese aprobat în trecut la 3.000.000 lei și măbind pedealtă parte subvenția Bisericilor minoritare cu 1¹/₂ milioane față de trecut. Și bisericile minoritare nu se pot plânge că ar fi fost nedreptățite în trecut, căci toate guvernele țării au arătat deplină sollicitudine cultelor minoritare din România.

În legătură cu aceste lucruri, trebuie puse și revelațiile D-lui Profesor Silviu Dragomir, care, cu un număr de date cu atât mai uimitor, cu cât cazurile citate erau de o durereasă gravitate, a arătat situația vieții bisericești din Ardeal, situație pe care D-sa o pune pe seama acțiunii guvernului actual. D-l S. Dragomir citează cazuri de deposdare a bisericilor ortodoxe de pământul acordat prin înproprietărire, în favoarea bisericilor unite. Citează apoi cazuri de numiri de directori și profesori la diferite Școli din Ardeal făcute numai din considerațiuni confesionale. Ba chiar aceste înlocuiri ale ortodoxilor cu uniți au fost extinse de autorități și la alte posturi, chiar din cele mai neînsemnate.

Dar nu vom înșira tot ce a fost expus de D-l S. Dragomir. Congresul Bisericesc a fost dureros, impresionat de toate aceste lucruri și atunci, în urma propunerii făcute de D-l Lapedatu și D-l Goga, s'a hotărât să se instituie o comisiune care să adune materialul documentar în această chestiune și apoi să se facă un protest energetic la Înaltele Autorități ale țării.

O chestiune provocată, înfățișat, de expunerea D-lui S. Dragomir a fost aceea a

școalelor confesionale pentru care iarăși s'a discutat în mod arzător.

D-nul Goldiș a fost pentru reînființarea școalelor confesionale, în Ardeal și Basarabia, atât a școalelor primare cât și a liceelor și școalelor normale care să fie redade episcopilor ortodoxe române respective.

D-l P. Gârboviceanu a combătut această idee, arătând, că învățământul primar este învățământ de Stat, iar Statul nu poate înființa școli confesionale. Dacă Biserica poate înființa astfel de școli, e liberă să o facă.

Din aceste discuții a ieșit hotărârea Congresului de a invita Consiliul Central ca împreună cu Sinodul să ia măsuri pentru ca la toate universitățile să se înființeze parclise sau capele unde să se facă slujba religioasă în zilele naționale, Duminicile și Sărbătorile.

Dar din cele spuse, ar reieși că Congresul a nelijat a se ocupa de chestiuni cu caracter bisericesc religios mai pronunțat. Ei bine, nu, Congresul a luat act cu deosebire de Raportul Comisiunii Bisericești relativ la activitatea Clerului Bisericii ortodoxe române și la rezultatele fericite în domeniul religios și cultural realizate la toate Eparhiile din întreaga țară. Acest raport n'a uitat să se ocupe și de relațiile Bisericii noastre cu diferitele biserici de altă confesiune, precum și cu Bisericile surori ortodoxe, relații care vor trebui strânse din ce în ce mai mult.

Plini de entuziasm, membrii Congresului, au hotărât ca acest raport să se tipărească și să fie împărțit în întreaga țară.

Deasemenea, chestiunea înființării unui episcopat român pentru frații noștri din America a fost aclamată de întreaga adunare. Cuvântarea I. P. Sf. Patriarh a produs un astfel de ecou în sufletele celor prezenți, încât toți, fiecare în parte și în total, și-au promis să sprijinească realizarea unei idei atât de mari.

Iar ca încheiere, Congresul Național Bisericesc a avut un fericit prilej să reînnoiască Arhipăstorului Bisericii noastre sentimentele sale de filială și devotată supunere și admirație. Printr-o fericită coincidență, în ultima zi a Congresului, 21 Noembrie, I. P. Sf. Patriarh împlinise 20 ani dela numirea sa ca Episcop al Caransebeșului. Acești 20 ani de arhipăstorie, au însemnat o epocă

de glorioasă ascensiune, precum și de muncă rodnică și neobosită pentru fostul fiu de țărani din Toplița Română.

Și încheind această expunere a lucrărilor Congresul Naț. Bisericesc din sesiunea aceasta, nu vom putea face mai bine decât să ne unim rugăciunile noastre ale tuturor pentru a cere Bunului Dumnezeu să țină încă mulți ani în pace, întreg sănătos și drept, îndreptând cuvântul adevărului pe primul și gloriosul Patriarh al României.

N. CAZACU
Secretarul Sf. Patriarhii

Circulara No. 14077

Vă trimit din nou orariul de vară și de iarnă al serviciilor de Duminici și sărbători, aprobat de Sf. Sinod, și vă invităm ca, conform hotărârii Consiliului Eparhial din 30 Oct. a. c., trebuie să fie urmat de C. C. Preoți.

p. Arhiepiscop și Mitropolit
† PLATON

Cons. referent,
Pr. EUGEN BĂRBULESCU

Orariul slujbelor bisericești

Primăvara Vara și Toamna, 1 Apr. - 1 Noemb.

In zile de lucru :

A. M.

6 $\frac{1}{2}$ — 7 $\frac{1}{2}$ Utrenie
6 — 9 Utrenie-Liturghie
7 — 10 Utrenie Liturghie-Parastase

P. M.

4 — 5 Vecernie
4 — 5 $\frac{1}{2}$ Vecernie Mare

In zile de sărbătoare :

A. M.

6 — 10 Utrenie-Liturghie
6 — 10 $\frac{1}{2}$ Utrenie Liturghie Parastas

P. M.

4 — 5 Vecenie
4 — 5 $\frac{1}{2}$ Vecernie Mare

Iarna, 1 Noembrie—1 Aprilie

In zile de lucru :

A. M.

7 $\frac{1}{2}$ — 8 $\frac{1}{2}$ Utrenie
7 $\frac{1}{2}$ — 10 $\frac{1}{2}$ Utrenie-Liturghie
7 — 10 Utrenie Liturghie-Parastas

P. M.

3 — 4 Vecernie
3 — 4 $\frac{1}{2}$ Vecernie-Mare

In zile de sărbătoare :

A. M.

7 — 11 Utrenie Liturghie
7 — 11 $\frac{1}{2}$ Utrenie Liturghie Parastas

P. M.

3 — 4 Uecernie
3 — 4 $\frac{1}{9}$ Vecenie Mare

OBSERVAȚIUNI:

Te-Deum: La sărbătorile naționale se oficiază la ora 10 $\frac{1}{2}$ a. m., fix fără așteptarea vreunui ordin.

Observațiuni: La aniversarea onomasticeii I. P. S. Mitropolit și Patriarh se oficiază imediat după Sf. Liturghie.

— Vizitarea bisericii de către voiajori și străini are loc în timpul orelor de serviciu (slujbă) în orele extra-ordinare când parohul se va putea oferi a servi pe vizitatori.

In post: Privigherile încep la ora 7 fix când Paștele cade între 22 Martie și 1 Aprilie; la ora 7 $\frac{1}{2}$ fix când Paștele cad după 1 Aprilie.

La Paști: Serviciul începe la ora 12 noaptea în toate bisericile.

La Nașterea

Domnului: 25 Dec. în comunele rurale ser. utreniei și Liturghiei se face dela ora 7—10 din cauza depărtării cătunelor și greutateilor iernii.

Presvesteniile cu liturghii se săvârșesc în orele zilelor de lucru.

PROECTUL REGULAMENTULUI

Corurilor Bisericești din Eparhia Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, „Arhiepiscopia Bucureștilor“¹⁾

Pentru buna funcționare a corurilor bisericești și unificarea repertoriului corurilor din Arhiepiscopia Bucureștilor, Mitropolia Ungro-Vlahiei, s'a întocmit următorul regulament:

Art. 1. — Activitatea corurile va începe la 15 August și se va continua până la 31 Iunie inclusiv, cu o vacanță de o lună și jumătate: 1 Iulie—15 August.

Art. 2. — *Diriginții de cor* vor fi numiți de către autoritatea bisericească superioară (Arhiepiscopia) în urma recomandării consiliului parohial respectiv și numai după avizul favorabil al inspectorului și — în înțelegere cu instituțiunea plătitoare — în cazul când corul nu este subvenționat de stat.

Art. 3. — Ei vor trebui să fie absolvenți ai Academiei de muzică bisericească (secția diriginți de cor) sau ai Conservatorului de muzică, cei dintâi fiind preferați. Aceștia din urmă vor trebui să și însușească și cunoștințele speciale asupra oficiilor religioase, la care corul este chemat a colabora.

Art. 4. — Vor fi creștini ortodoxi, de naționalitate română și cu bună reputație morală.

Art. 5. — Numiți la început în mod provizoriu se vor putea definitiv după o funcționare de un an de zile, la aceeași biserică, în baza unei inspecțiuni speciale, ce i se va face de către inspectorul general, asistat de inspectorul de circumscripție.

Art. 6. — Sunt dator să instruiască cât mai bine și mai temeinic elementele cari alcătuiesc corul, și vor observa ca disciplina, buna rânduială și buna moralitate să domnească atât la repetiții cât și la execuțiunile din biserică.

Art. 7. — Va recruta și recomandă ca coriști, în urma unei recomandări serioase, numai elemente ordonate și deplin convinse de misiunea sacră pe care o îndeplinesc, alături de preoții oficianți.

Art. 8. — Va ține un registru de prezență, după care va întocmi statele lunare,

trecând și absențele sau întârzierile, și un registru tablou conform modelului alăturat, din care va da un exemplar parohului, care-l va completa, de câte ori nevoia o va cere, făcând mutațiile cari intervin ulterior, iar altul Inspectoratului.

Art. 9. — Nu va putea trece la altă biserică decât cu învoirea autorității superioare bisericești, sezizată de inspectorat și paroh.

Când capătă învoirea să plece, dirijorul va avea un certificat dat de inspectorul corurilor, de modul cum s'a purtat în timpul funcționării.

Art. 10. — Pentru abateri, dirijorii de coruri bisericești vor suferi următoarele sancțiuni, în urma anchetei făcută de comisia de disciplină dela Art. 21:

- a) Avertisment;
- b) Amendarea cu oprirea salariului până la 30 zile într'un an;
- c) Suspendarea pe un timp limitat;
- d) I se va lua dreptul de a mai funcționa.

Această din urmă sancțiune va fi aplicată numai în cazurile absolut grave și când îndreptare nu se poate vedea de loc. Se va interveni ca dirijorii să fie considerați funcționari ai Statului și li se vor face reținerea pentru pensie, atât celor plătiți de stat cât și celor dela bisericile particulare și eforii.

Art. 11. — *Coriștii* vor fi numiți prin recomandarea dirigintelui, de către parohul respectiv, sau eforie, acolo unde este cazul. Copiii vor avea și consimțământul părinților, iar elevii vor avea în plus și pe cel al directorului școlii.

Art. 12. — Să fie români, de religie creștină ortodoxă și de o moralitate probată.

Art. 13. — Ei vor azista regulat la repetițiile fixate la începutul anului și la cele care li se vor anunța din timp de către dirijori, precum și la execuțiunile ce vor avea loc în toate Duminicile și sărbătorile de peste an, la ora indicată dela început.

Art. 14. — Dacă hramul Bisericii cade în vacanță, se va cădea de acord între paroh sau efori și personalul coral, înainte de intrarea în vacanță.

Art. 15. — Întârzierile repetate fără în-

1) Prezentat Adunării Eparhiale din 28. IV. 1929 și trimis Consiliului Eparhial pentru a fi aplicat provizoriu.

voire dela repetiții sau execuții, vor atrage după ele cenzurarea plății, iar lipsurile totale neanunțate, chiar excluderea.

Art. 16. — Un corist nu se poate angaja într'alt cor decât dacă a anunțat cu o lună înainte pe dirijorul dela care pleacă, diriginții fiind obligați a nu primi nici un corist fără „cartea de învoire“ de care se vorbește la Art. 18.

Va putea pleca imediat numai în cazuri de forță majoră, și atunci va fi nevoit ca să restituie leafa pe o lună.

În cazul când nu se va supune va fi trimis.

Art. 17. — În cazurile de conflict, neachitare de salarii, insultă, etc., parohul va face cunoscut protopopului, care împreună cu inspectorul de circumscripție vor ancheta cazul.

La bisericile cu eforie, conflictul se va aplană prin eforie, protopop și Inspectorul general.

Art. 18. — Când un corist va trece în alt cor va avea „o carte de învoire“ din partea dirijorului unde a cântat; acest certificat va fi vizat de preotul și inspectorul respectiv.

Art. 19. — Vor fi plătiți conform statelor nominale întocmite de dirijor.

Controlul

Art. 20. — Se va face de către organele designate de Arhiepiscopie și anume:

a) Inspectorul general;

b) Inspectorii de circumscripții protopopești;

c) de orice alte organe oficiale ale Arhiepiscopiei.

a) **Inspectorul general** va funcționa pe lângă Arhiepiscopie și va întocmi repertoriul coral religios, colecționând materialul coral și dându-l spre aprobare comisiunii Sf. Sinod, prin organele competente ale Arhiepiscopiei.

Va avea un ajutor tehnic copist de note, care-l va ajuta la scrierea repertoriului.

Va face inspecțiunile de definitivarea dirijorului de cor.

Va lua toate măsurile dictate de împrejurări pentru buna funcționare a corurilor religioase.

Va cercetă cazurile de reclamație la Arhiepiscopie sau inspectorat.

Va explică inspectorilor de Circ. noul ma-

terial coral, care se va pune la dispoziția corurilor, la începutul anului, numai în cazuri excepționale, în cursul anului.

Va asistă la repetițiile pe protopopiate.

Va dispune facerea repetițiilor în vederea solemnităților naționale (Ziua Eroilor, etc.).

Va face rapoarte de felul cum funcționează corurile, iar la sfârșitul anului va face un raport general cu diferite propuneri.

b) **Inspectorii de circumscripție**: vor fi câte unul de fiecare protopopiat, numiți după recomandarea inspectorului general al Eparhiei.

Vor executa întocmai dispozițiunile inspectoratului general și vor raporta.

Vor distribui dirijorilor de coruri materialul coral religios aprobat și le va da deslușiri.

Vor inspecta repetițiile sau execuțiunile corurilor din circumscripțiile respective și vor raporta lunar, făcând dări de seamă.

Va ancheta și decide împreună cu protopopiatul cazurile de conflict între paroh și dirijorii din circumscripție.

Vor întruni odată pe lună toate corurile din circumscripție la o repetiție generală a cântărilor religioase noui învățate.

Atunci se vor studia și diferitele piese corale ce alcătuiesc programul vr'unui concert religios anunțat și dela care nu va lipsi nici un corist.

Va pune să dirijeze pe rând pe fiecare dintre dirijori, ca să se ajungă la interpretarea unitară a repertoriului.

Va face propagandă ca parohienii să se înscrie în acest cor de circumscripție, care ar putea deveni o asociație corală religioasă.

Acelaș lucru îl va face la școalele primare și secundare din circumscripție, în înțelegere cu profesorii respectivi, cerând, la caz de nevoie, sprijinul autorităților superioare școlare și bisericești.

Personalul de control va servi deci și ca personal de inițiere, de instruire și de propagandă.

Art. 21. — Se institue o comisiune de disciplină compusă din: protopopul respectiv, ca președinte, și Inspectorul general, inspectorul de circumscripție și parohul, ca membrii, căreia i se vor trimite spre judecată toate cazurile mai grave. Raportul acestei comisiuni se va înainta Arhiepiscopiei spre aprobare.

Recomandări

Art. 22. — Nu se va mai înființa nici un cor, dacă nu se va putea asigura plata, circa 12.000 lei lunar, pe cel puțin un an, a personalului coral, compus din cel puțin 5 soprane, 3 altiste, 3 tenori și 3 bași, împreună cu dirijorul titrat, total 15 persoane.

Art. 23. — La facerea bugetului Primăriilor va asista și inspectorul general al corurilor împreună cu potropopul respectiv al circumscripției, spre a stărui pentru subvenționarea corurilor.

Art. 24. — Concertele religioase ce se dau de diferitele biserici, nu se pot executa fără aprobarea autorității bisericești, și în urma avizului inspectorului general al corurilor.

Art. 25. — Din rezultatul material al concertului se va percepe taxa de 25 % în folosul unei „Asociații a corurilor bisericești din eparhie“.

Art. 26. — Orice piesă religioasă nouă va trebui să fie aprobată de comisiunea Sf. Sinod. Fiecare dirijor va putea propune spre aprobare, înaintând din vreme partițiunea unei bucăți corale religioase, prin inspecto-

ratul respectiv, Arhiepiscopiei, care la rândul său o va înalța Sf. Sinod.

Art. 27. — Epitropiile vor prevedea o sumă în buget pentru repertoriul corului, care se va completa de către dirijor cu fiecare lucrare nouă, și va rămânea în biblioteca bisericii.

Art. 28. — Se va face un concurs pe propoplate și unul final, unde se va vedea destoinicia și râvna cu care s'a muncit în cursul anului, pentru a fi avut în vedere la facerea bugetului.

Art. 29. — Bisericele cu fonduri proprii se vor supune prezentului Regulament.

Art. 30. — Inspectorul general, cu aprobarea autorității bisericești, va dispune ca unele coruri să cânte în anumite zile ca: hramuri, sărbători sau concerte, în scop de propagandă religioasă și culturală, la acele biserici, cari nu pot avea un cor.

Aprobat în ședința Consiliului plenar din 26 Aprilie 1929.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† PLATON

Conf. Referent,

Pr. EUGEN BĂRBULESCU

P A R O H I I V A C A N T E

Protopopia Circ. Alexandria, Jud. Teleorman.

Se publică concurs cu termen de 1 lună pentru ocuparea parohiei **Olteni** Jud. Teleorman, devenită vacantă prin demisiunea titularului Pr. Radu Păunescu, pe data de 1 Noembrie 1929.

Parohia Olteni, compusă din satele Olteni și Dobrogestea, are 380 familii cu 1803 suflete.

Are 2 biserici, una parohială în satul Olteni și una în satul Dobrogestea, filială, ambele în bună stare.

Casă parohială nu are. Are 6 Ha. sesiune parohială și 8½ ha. la filială, teren de cultură.

Venitul epitrahilului e socotit la 2000 lei anual.

Ăcele cerute de Regulament și cererile de ocupare, se vor înalța Sf. Mitropolii a Bucureștilor, care le va trimite spre referire Protopopiei Alexandria.

Protopop, ȘTEFAN D. POPESCU

Protopopia Circ. Alexandria, Jud. Teleorman.

Se publică concurs cu termen scurt de 15 zile

pentru ocuparea parohiei **Beiu** Iud. Teleorman, devenită vacantă pe data de 1 Octombrie 1929 prin transferarea Pr. Aristide Filip la parohia Chiroiu Jud. Ilfov.

Parohia se compune din satele Beiu și Cărtocleasa până la moara lui Stan Petcu, având 360 familii și 1200 suflete.

Casă parohială nu are.

Are 8½ ha. sesie parohială, teren arabil.

Venitul epitrahilului e socotit la 2000 lei anual.

Cererile însoțite de acte se vor înalța Sf. Mitropolii a Bucureștilor care le va trimite spre referire Protopopiei Alexandria.

Protopop, ȘTEFAN POPESCU

Protopopia Circ. III. Căscioarele, Iud. Vlașca.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh în parohia **Novaci** devenită vacantă prin eșirea la pensie a titularului cu începere dela 1 Noembrie a. c.

Parohia are 368 familii cu 1658 suflete sesia parohială este de 750 Ha.

Venitul epitrahilului se ridică la 6000 lei anual.

Salariul se primește conform gradului de studii.

Candidații vor înainta actele la arhiepiscopia București, în termen de o lună dela data acestei publicații.

Protopop, Pr. I. B. STĂNESCU

Se publica concurs în termen de 15 zile dela apariția publicației în *Apostolul* pentru ocuparea postului de diacon dela biserica **Hagiu** din Capitală.

Postul este plătit din fonduri proprii cu 6000 lei lunar, plus o indemnizație de chirie sau casă în natură. Alte venituri întâmplătoare, ce vin la biserică, parte egală cu cei 2 preoți, când slujește și diaconul.

Concursul se va ține în biserica Haglu, când se va anunța ziua de către parohie, în fața consiliului parohial și a 2 (doi) membri delegați de consiliul arhiepiscopesc.

Din consiliul eparhial

Protoieria Circ. II din Capitală.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutător dela Biserica filială **Sf. Nicolae-Popescu**, Jitnița, parohia Olteni din Capitală, rămasă vacantă de mai multă vreme.

Enora bisericii respective, numără 20 capi de familie, cu 45 suflete.

Casă de locuit, pentru preot, nu există. Cel ce va fi numit în acest post, va fi detașat la parohia Principele Nicolae „Mărcuța” care are o populație de circa 2000 familii, și are un singur preot, cu speciala grijă a termina biserica în construcție.

Candidații vor înainta cererile însoțite de actele necesare, direct Cancelariei Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, în termenul legal.

Protopop, Econ. CONST. MOISIU

Protopopia Circ. II. Budești, Jud. Ilfov.

Se publică concurs, în termen de 30 zile dela apariția acestei publicații în *„Apostolul”* pentru ocuparea postului de preot paroh, vacant la:

1. Parohia **Câmpurel**, comuna Dobreni-Câmpurel-Ilfov, devenită vacantă pe 1 Noembrie 1929, prin decesul fostului paroh, Preotul Ghiță Popescu. Parohia este compusă dintr'un singur sat, cu o biserică cu hramul „Cuvioasa Paraschiva” în bună stare, are 17 pogoane, sesia parohială, are circa 250 familii cu 1100 suflete iar ca beneficii pentru preot, primește salariul dela

stat conform gradului de studii și venitul epitrahilului care se ridică la 4-5000 lei anual; casă parohială nu are.

Doritorii a ocupa această parohie vor înainta cererile de transferare sau de hirotonie, însoțite de actele reglementare direct Sf. Arhiepiscopii care în termenul legal le va trimite acestei Protopopli spre referire.

Posturi de cântăreți vacante.

Se publică concurs în termen de 15 zile dela apariția acestei publicații în *„Apostolul”* pentru ocuparea postului de cântăreț II-lea vacant la parohia **Vintila-Vodă**, comuna Popești-Leordeni-Ilfov, post plătit de onor Prefectura de Ilfov, cu salariul reglementar conform gradului de studii. Doritori a ocupa acest vacant post vor înainta cererile lor de numire însoțite de actele reglementare direct cancelariei Protopopiei care în termenul legal îi va supune comisiunii examinătorii, spre cele de regula.

Protopop, Icon. I. S. POPESCU

Protoeria Circ. Videle Jud. Vlașca.

Se publică concurs cu termen de 15 zile dela data prezentei publicării, pentru ocuparea postului de cântăreț cu școală, strana dreaptă, la Biserica parohială **Crevenicu-Rădulești** com. Rădulești, Vlașca, devenit vacant pe ziua de 1 Octombrie a. c., prin demisiunea cântărețului provizoriu Ilie (Iulian) P. Dobrescu.

Parohia are 247 familii — 939 suflete — și 4,75 ha. pământ arabil ce se folosește de personalul bisericii în proporția de 1/4, adică preotul 3/4 și ambii cântăreți 1/4. Casă parohială nu este, însă loc de casă parohială există.

Venituri: leafa, conform gradului de studii pentru un absolvent al Școalei de cântăreți necăsătorit, lei 724, plus 1/4 din pământul și venitul epitrahilului.

Indatoriri: Cele cerute de Sf. Canoane, de legile și regulamentele în vigoare.

Doritorii a ocupa acest post sunt datori a înainta în termenul de mai sus cereri timbrate, însoțite de extractul de naștere, diploma de absolvire Școalei de cântăreți, actul serviciului militar, Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei Arhiepiscopia Bucureștilor, care apoi le va trimite Protoieriei Videle-Vlașca spre a supune pe candidat Comisiunii de examinare, după care vom referi la ocuparea postului.

Protopop, BADANOIU

Se publică vacanța postului de cântăreț II dela parohia **Colibași** Muscel, protoieria II Priboieni. Candidații se vor adresa protoieriei.

Protopop, Pr. ILIE CERCEL

Protoieria Circ. III, Județul Prahova.

Se publică concurs cu termen de 15 zile pentru ocuparea unui post de cântăreț bisericesc la parohia **Albești-Muru**. Venitele sunt: $\frac{1}{4}$ din sesiunea de 8 $\frac{1}{2}$ Ha. teren arabil și $\frac{1}{4}$ din venitul din biserică și dela enoriași, care se împarte cu primul cântăreț.

Cererile însoțite de: act de naștere, de botez, certificat dela comisiunea protopopesacă de examinare, certificat de studii și de situația militară se înaintează oficiului parohial respectiv, care le supune deliberării consiliului parohial și apoi le înaintează la Protoierie.

Protopop, VINCENTIU POP

Protopopiatul Circ. I București.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreț I, dela biserica **Sf. Gheorghe Nou**, devenit vacant prin transferarea titularului, pe ziua de 1 Noemvrie a. c., la alta biserică.

La 16 Decembrie a. c., orele 3 p. m., candidații vor fi prezenți în biserica Sf. Vasile Calea Victoriei, spre a fi examinați de comisiune.

Condițiunile de admitere la depunerea examenului, se găsesc publicate în curierul Sf. Arhiepiscopiei „Apostolul”, No. 21 din 1 Noemvrie 1929, pag. 287.

Cererile cu actele necesare se vor înainta Protopopiatului, până la data de 15 Decembrie 1929.

Protopop. ZAMFIR ST. POPESCU

Se publică spre cunoștința tuturor, că în Protopopiatul II Găești, Județul Dâmbovița sunt vacante următoarele locuri de cântăreți. Câte un loc la parohiile: **Cobia, Greci II și Râscăeți**.

Doritorii de a ocupa aceste locuri, vor trebui să aibă diploma de absolvire a unei școale de cântăreți, recunoscută de Înalta Chiriarchie, să nu fi fost condamnați, pentru vre-o faptă infamantă și să posede cunoștințele trebuitoare unui bun cântăreț.

Candidații vor depune examen în fața unei comisiuni și apoi împreună cu actele trebuitoare, vor fi recomandați spre aprobare Înaltei Chiriarhii.

Cererile însoțite de acte, se vor trimite Protopopiatului II Găești spre cele legale.

Protoiereu, Pr. L. GEORGESCU

Protoieria III Dâmbovița.

Se publică concurs pentru ocuparea posturilor vacante de cântăreți bisericești dela parohiile: **Bălțeni, Conțești, Corneju, Cazaci, Dâmbovicioara, Frasinu, Tătărăi, Titu-Nou, Văcărești de Rastoacă, Ghinești și Sf. Nifon-Târgoviște.**

Candidații pentru ocuparea acestor posturi vor înainta, în termen de 15 zile dela publicare, cererile și actele necesare Protoieriei III Târgoviște care va fixa data concursului pentru ocupare.

Protopop, ALEX. POPESCU

Protoieria Circ. I București, jud. Ilfov.

La Parohia **Mogoșoaia** nou înființată, sunt vacante ambele posturi de cântăreți; iar la parohia **Dragomirești-din-Vale** este vacant un post de cântăreț.

Protoiereu, Icon. N. POPIAN

Protopopia Circ. I Giurgiu, jud. Vlașca.

Se publică concurs pentru ocuparea posturilor de cântăreți vacante la următoarele parohii din Protopopiatul I Vlașca.

1. *Călugăreni* p. II.
2. *Cămineasca* p. II.
3. *Dadilov* p. II.
4. *Ghizdaru* p. II.
5. *Gogoșarii vechi* p. II.
6. *Gogoșarii noi* p. II.
7. *Stănești* p. II.

Protopop, Pr. GH. T. POPESCU

Protoieria Circ. Videle, jud. Vlașca.

Se publică concurs cu termen de 15 zile dela publicare în „Apostolul pentru ocuparea posturilor de cântăreți dela parohiile din acest protopopiat Videle-Vlașca.

1. **Blegești** postul II.
2. **Rădulești** postul II (**Crevenicu-Rădulești**).

Cererile pentru ocupare se vor adresa în termen legal Protoieriei Videle Vlașca care va fixa și examen pentru candidați în fața comisiunii instituită și aprobată dela Protoierie.

Candidații vor aduce cu ei și actele necesare. Extractul de naștere, certificatul de situația militară, certificat de studii și certificat de bune purtări.

Protopop, S. BĂDĂNOIU